

VOJNI INVALID

GLASILO UDRUŽENJA VOJNIH INVALIDOV KRALJEVINE S.H.S.

OBLASTNEGA ODBORA ZA LJUBLJANSKO IN MARIBORSKO OBLAST V LJUBLJANI

List izhaja 1. in 15. v mesecu. — Posamezna številka 1 Din. Naročnina mesečno 2 Din. — Rokopisi se ne vračajo. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo. — Uredništvo in upravnništvo v Ljubljani, Št. Peterska vojašnica.

Umesten na neumesten predlog.

Krajevni odbor UVI v Celju mora na ta način izreči svoje mnenje o nekem članku, ki ga je prinesla »Nova Doba« dne 2. februarja tega leta.

Pod naslovom »Umesten predlog« piše nek dopisnik sledeče:

Pišejo nam: Prostori celjske bolnišnice nikakor niso zadostni za vse oddelke, ki so za današnji obrat te bolnišnice in tudi za druge obče koristne higijenske zavode potrebni. Ker bi nove stavbe stale preveč, bi bilo najbolje preseliti invalide v kako prazno grajsčinsko poslopje na deželi, invalidski dom pa bi se preuredil za pomožni institut celjske bolnišnice. (Dvomimo o izvedljivosti, op. uredn.) Predlagatelj bi si v prvi vrsti dovolil vprašati, da nam izvoli izjaviti kje in kdaj je bil tak »umesten predlog« stavljen? Ali je predlagatelju znana huda borba, ki jo vodi združenje invalidov v zvezi s socialno malo bolj čutečimi ljudmi za nove ustanovitve invalidskih domov? Taka pridobitev je za vojne žrtve naravnost življenjskega pomena. Potreba se kaže od dne do dne večja. V težkih socialnih razmerah se potikajo invalidi v najsrāmotnejši bedi okoli in čakajo le še bridke smrti. Kdor pa je pač vsaj toliko srečen, da je našel malo zavetja, ga bo pa tak umesten predlog preganjal v samoto, kakor da ga izobči iz človeške družbe. Čudno, da ni predlagatelj označil invalidski dom za »pomožni institut« kakor ga imenuje, seveda samo kot ločeni I razred za one srečne smrtnike, ki so si polnili žepe, medtem, ko se je vršila svetovna tragedija današnjih hiralcev. Navajeni smo takih udarcev in bi se ne čudili toliko, ako bi prišel tako umesten predlog iz centrale dobrot v Beogradu, razočaral nas je pa od celjskega Slovenca.

Javnost nam je pa vendar še toliko naklonjena, da bo ostal predlagatelj osamljen. Zakaj je za invalide vse tako nepotrebno na svetu? Invalidi so nepotrebni, pomoč jim je nepotrebna, zatočišča so jim nepotrebna, najboljša je, če se jih več ne vidi. Kdor je bil bolan, je v desetih letih že lahko postal zdrav ali pa umrl.

Ako bi taki pojmi pogledali v invalidske vrste bi videli, da invalid brez uda dobiva pomoč v denarju le za par dni življenja v mesecu, obzira pa ne uživa nobenega, da bi dobil službo, ali kje kako prednost in protekcijo. Invalidi se v pomanjkanju starajo in vedno več je hiralcev in tudi vedno več jih pri takih razmerah brezčasno prav do konca shira. Vsak jih odklanja na državno oskrbo, ista pa zopet drugam. In predno dobi hiralcev zatočišče v invalidskem domu, mora biti po čl. 43 inv. zakona 100% z dodatkom. To se pojmuje lahko, da mora biti že večji, kakor se ga more po naših merilih diferirati. S takimi pacienti je stvorjen baš v Celju v nekdanji vojašnici invalidski dom, ki se ga more smatrati kot takega za popolni »pomožni institut« bolnice. Za to je neumestno pošiljati take reveže umirat na gmajno. Invalidska uprava je od invalidom pritriganega denarja adaptirala invalidski dom v stari vojašnici, sedaj pa naj bi invalidom namenjena sredstva trpela še popravljanja starih gradov v druge ljudske blagre.

Bolnice naj se zgrade nove moderne, higijenične in v prvi vrsti morajo biti sredstva za to.

Invalidom je pa nujna potreba preskrbeti več hiralnic, da homo častno spravili tudi stotine onih, ki delajo sramoto človeški družbi.

Koliko se ne izvršuje?

Invalidski zakon imamo, toda popolne invalidske zaščite nimamo. Tudi onega, kar je v zakonu, nimamo. V vezani, centimeter debeli knjigi brskamo za našimi pravicami. Marsikatero pravico opazimo tiskano, ali faktično je v našem življenju ne najdemo. Po več ur lahko čita človek našo knjigo, predno jo prečita. Ko pa jo odloži, lahko prav na kratko pove svoje stanje.

Vsak želi ter zahteva, sklicujoč se na ta ali oni člen, raznih pravic, ki jih nima, toda jih tudi ne dobi. Naše pravice so v marsičem ravno tako invalidne, kakor mi sami.

Vrste državne zaščite in pomoči so označene v zakonu.

Ako pa primerjamo te vrste z našim življenjem, se sliši njih naštevanje zelo slabo in skromno. Da bomo precenili v bistvu naše vprašanje, se hočemo v tem članku poglobiti nekoliko v vrste naše pomoči.

Gremo kar po vrsti.

Začne se z brezplačnim zdravljenjem.

1. Ako pride invalid k zdravniku, mu ne nudi brezplačnega zdravljenja, ker ne dobi nobenega plačila. Tozadevne prošnje ne dobe odziva.

2. Strokovno se invalid res lahko izuči, toda ne podpre ga nihče k zmožnosti poklica. Vse olajšave, ki so za to določene, se navadno prezirajo. Za obrtna spričevala so zadržki, lastnih izpraševalnih komisij pri nas nimamo, pri samostojnih obrtnih listih so zapreke, tudi takse, katerih smo oproščeni, zahtevajo.

Za vzgojo vojnih sirot se do zadnjega ni prav nič skrbelo, kar pa je sedaj, je malenkostno, neobvezno in nepopolno.

3. Posredovanja pri iskanju služb sploh ni. Invalidi so na borzi dela mesto prvi, zadnji. Sliši se odgovor, da še zdravih nimajo kam spraviti, kdo bo vzel pohabljenca. Pravilnik o zaposlovanju invalidov že menda ni osrečil niti enega. Za državne službe imamo prednost — ampak pri redukciji. Oblastna skupščina, ki je kot samoupravna oblast vezana na invalidski zakon, je kljub temu v svojo pragmatiko sprejela, da sprejema invalide v službo »po možnosti«. Predpisano je, da odredi minister socialne politike, koliko invalidov je treba sprejeti pri raznih oblasteh, zapretno je celo pod kaznijo, toda predpisov še nismo videli. Za ustanovitev poklica je predvidena pomoč iz narodnega fonda. Na prošnjo se dobi kvečjemu 2000 Din posojila, ne pa pomoči. Seveda ga je treba vrniti.

Orodja, ki je v ta namen predvideno, ne dobi nihče na novo.

4. Tobačne trafike se ne dajejo samo invalidom in vojnim žrtvam, temveč vsakemu. Zato jih je toliko, da ne morejo eksistirati. Poleg tega pa so jim vzeli na novo zopet 1% zasluzka. Nezaščitenca se ne more vzeti trafika v korist zaščitenca.

5. Invalidnina se približno eni tretjini upravičencem sploh ne izplačuje, ali pa še vedno po starem zakonu. Dodatki se odbijajo

po zelo nerazumljivem in napačno tolmačenem davčnem cenzusu.

6. Nadpregledi izkazujejo zelo pičle procentualne ocenitve. Pritožb je vedno več. Vrše se redko tako, da začasni invalidi čakajo z dolgimi presledki.

7. Invalidska sodišča poslujejo neenako in zelo počasi. Imamo še tisoče predmetov nerešenih. Uradniki odlagajo delo, ker so z drugim preobloženi. Upravičene vojne žrtve pa vsled tega ne dobivajo svojih pravic. Višje invalidsko sodišče je preobloženo z akti. Rešitve trajajo dolge dobe. Intervencije ne zaležejo. In vse to že 3. leto, odkar imamo nov zakon in 10. leto po vojni.

8. Odkupnine se rešujejo zelo dolgo. Tudi primanjkuje sredstev za nje. Prosilcev pa sploh ne zadovoljijo, ker so premale. Tozadevni pravilnik se zdi invalidom nezadosten.

9. Narodni invalidski fond ima baje mnogo kapitala. Pomoč iz njega za ta ali oni namen je neznatna. Tako se ne žrtvuje skoro nič za izučenje, usposobljenje in zdravljenje. Enkratne podpore so zelo redke in minimalne. Invalidskih zavodov sploh ne ustanavlja. V celi državi nimamo pravzaprav nobenih invalidskih domov. Tudi organizacij na združnem polju ne podpira dosti.

10. Osebe, ki bivajo izven domovine večini ne uživajo nobene zaščite. Nihče se ne briga zanje in sami se ne vedo kam obrniti. Mnogo jih je v veliki bedi in niti domov ne morejo.

11. Vsi termini, ki so po zakonu določeni, se navadno prezirajo, tako pri rešitvah prijav, izdaji spričeval, listin itd. Kazen, ki je proti temu predpisana, se ne uveljavlja. Funkcionarji poslujejo neglede na to. Iz vsega tega na kratko in površno obrazloženega razvidimo, koliko se ne izvršuje. Pri vsem tem moremo reči, da invalidsko vprašanje nikoli ne bo rešeno. Kljub temu, da imamo invalidski zakon, nimamo zanj prave podlage.

To pa zato, ker je odvisen od finančne možnosti. Že v naših drugih razpravah smo povdarjali, da je pravzaprav državni budžet in finančni zakon obenem tudi naš invalidski zakon. Ako dosežemo še tako zboljšanje invalidskega zakona, bo ostalo samo zapisano, ako ne bo podanih sredstev.

Le s takim invalidskim zakonom, ki nam bo zasigural tudi stalna sredstva in podlago, bomo za stalno rešili invalidsko vprašanje. Potem se bo invalidski zakon lahko v popolnosti izvajal. Vsakoletni državni budžet nam lahko vprašanje spreminja. Ako pogledamo načrte in razprave za bodoče leto, imamo slabe nade. Vsekako bi se pa dalo gotova vprašanja zboljšati neglede na finančno možnost. Nudila bi se moralna zaščita, posebno kar se tiče naše eksistenčne pomoči. Treba bi bilo urediti, da ne odklanja invalida delodajalec, humanitarna ustanova, in v različnih slučajih cela javnost. Zatrjuje se nam, da je pripravljena revizija invalidskega zakona. Zbira se material. Mi čutimo, da je premalo zanimanja za dotični material med našimi vrstami.

G. ministri odgovarjajo, da bo revizija invalidskega zakona zadovoljila invalide. Pritrjujejo, da je potrebna. Dvomimo, posebno ako pogledamo naš bodoči državni proračun, ki na vseh straneh obeta še večje nezadovoljstvo.

~~~~~

Razširjajte in čitajte naš list!

Navodila za odkup invalidnine.

Da bi se enotno odmerjala višina odkupa invalidnine in podpore za osebe, zaščitene z invalidskim zakonom, je predpisal gospod minister za socialno politiko na podstavi člena 81. invalidskega zakona z dne 17. novembra 1925. komisiji za odkup invalidnine naslednja navodila:

1. Invalidnina in podpora se odkupuje za določeno število let, ki ne sme biti manjše nego pet in ne večje nego dvajset let.

2. Število let, za katero naj se odkupi invalidnina, se odredi na podstavi mnenja zdravniške vojaške komisije po oceni poškodbe, zaradi katere je bil prosilec proglašen za invalida; pri tem se vzamejo v poštev njegovo celokupno zdravstveno stanje in leta njegove starosti.

3. Število let, za katero naj se odkupi dodatek za ženo, se odredi prvenstveno glede na dobo njene starosti in po možnosti tudi na njeno zdravstveno stanje.

Kar se tiče odkupa dodatkov za otroke, se jemlje maksimum let, določen z invalidskim zakonom.

4. Odkupnina invalidnine in podpore kakor tudi dodatkov se izračunava na podstavi rentnega računa.

5. Odkupnina, izračunjena z rentnim računom, se lahko zviša glede na število in starost onih rodbinskih članov, za katere prosilec sodišče dodatka pomotoma ni dodelilo, najsi mu po invalidskem zakonu nedvomno pripada.

6. Odkupnina se lahko zniža, če ima prosilec poleg invalidnine plačo aktivnega uradnika ali pokojnino.

Da se izračuni odkup invalidnine, se morajo uporabljati nastopni multiplikatorji, in sicer:

	Din
Za 5 let se pomnoži osnovna invalidnina s 4,25	4,25
" 6 " " " " " " "	4,90
" 7 " " " " " " "	5,50
" 8 " " " " " " "	6,24
" 9 " " " " " " "	6,82
" 10 " " " " " " "	7,30
" 11 " " " " " " "	7,86
" 12 " " " " " " "	8,38
" 13 " " " " " " "	8,86
" 14 " " " " " " "	9,29
" 15 " " " " " " "	9,90

Za 20 let se pomnoži osnovna invalidnina z 11,6

Zgled.

Osnovna invalidnina težkega invalida v letnih 1440 Din.

Za 5 let 1440 Din, pomnoženih s 4,25, znaša	6.020—
" 6 " 1440 " " " 4,90, " "	7.056—
" 7 " 1440 " " " 5,50, " "	7.920—
" 8 " 1440 " " " 6,24, " "	8.985,60
" 9 " 1440 " " " 6,82, " "	9.820,80
" 10 " 1440 " " " 7,30, " "	10.512,80
" 11 " 1440 " " " 7,86, " "	11.218,40
" 12 " 1440 " " " 8,38, " "	12.067,20
" 13 " 1440 " " " 8,86, " "	12.758,40
" 14 " 1440 " " " 9,29, " "	13.377,60
" 15 " 1440 " " " 9,90, " "	14.256—

Za 20 let 1440 Din, pomnoženih z 11,6, znaša 16.704—

Iz invalidskega oddelka ministristva za socialno politiko v Beogradu, dne 28. januarja 1928.; št. 2990.

Podatki iz našega vprašanja.

Zadnji čas prinašamo skoro v vsaki naši številki pod tem naslovom različna pojasnila, ki so članstvu prav dobrodošla. Na ta način je vsak lahko informiran o marsičem, kar bi moral drugače poizvedovati. Take podatke bomo skušali tudi v bodoče vedno prinašati, kadar bo kaj novega, aktualnega.

Danes hočemo najprvo pojasniti nekaj glede davka na invalidnine. Svoječas smo že pisali o tem, da je prinesel finančni zakon za leto 1927-28 neko nerazumljivo določbo, po kateri so nekateri smatrali, da mora finančna oblast tudi od naših prejemkov (invalidnim z dokladami) odtrgavati 5% kot davek. Takoj po sprejetju finančnega zakona smo v nekem članku pojasnili, da je mišljena druge vrste

invalidnina, ki se izplačuje poleg plač ali nezgodnih rent ni pa mišljena naša invalidnina. Zato tudi ni v finančnem zakonu specialno za to invalidnino nobene procentne postavke, ker se prišteva le plači ali pokojnini.

Že nekatere finančne oblasti so se obrnile tozadevno za pojasnilo na ministristvo financ. Pozvedovalo pa je tudi naše udruženje.

Pred kratkim pa smo dobili iz kabineta ministristva socialne politike odgovor. Ministristvo financ je sporočilo ministristvu socialne politike sledeče: »V odgovor na Vaše vprašanje od 30. decembra glede obdavčenja invalidne vojnih invalidov, mi je čast, Vas obvestiti, da je Generalna direkcija davkov s svojim razpisom z dne 28. januarja t. l. G. D. P.

LISTEK.

Iv. VUK:

Refleksi.

(Daje.)

V zabavo je bilo mogočnim klanje ljudi. Cezarji so se zabavali gledajoč curljanje krvi iz trepetajočega človeškega telesa in ploskali, Ave Cezar morituris vos salutant je bil primoran pozdrav sužnjev-gladijatorjev, umirajočih v zabavo cezarja in rimskih patricijev. Njih migljaj s prstom je podarjal ali jemal življenja premaganim.

Spartak, suženj-gladijator pa je zaklical sužnjem-gladijatorjem:

»Smrt nam je zapisana. Umrimo torej za svobodo svojo in drugih...«

Stresel se je mogočni Rim, Rim bogov. Ponosni Rim, gospodar sveta, je trepetal pred združeno mislijo.

Ali zakaj?!... Podedovani greh se je vnovič pojavil... Zgrabil je za združeno misel in potresel njene temelje. Izdajalci so ogrevali rimske cekine in stavba svobode se je zrušila.

Bogovi so strašno odplačevali obresti za svoj prestani strah. Ob cesti med Canuo in Rimom, milje dolgi, je stalo šesttisoč križev. In šesttisoč sužnjev je umiralo na njih.

Združena misel je bila zdesetkovana. Umirala je, a ni umrla.

1573. leto.

Krvava je bila Sava in brežiško polje posejano z mrličmi. Drevesa so pa obrodila — obešence. Veliki duhoven, sluga bogov, je naročil hlapcem, ki so se plazili okrog njega, naj zakurijo veliki ogenj v slavo Prometeju.

Najsilnejšega iz puntarskih kmetov-tlačanov so posadili na razbeljeni prestol. Žarečo krono so mu posadili na glavo. Majhni in veliki hlapci bogov in velikega duhovna pa so rajali

okrog mučenika in srkali z nozdrvi vonj pečene človeškega mesa, ki se je živo cvrlo na razbeljenem prestolu ter vzklikali — kmečkemu kralju. Kakor nekoč v trintridesetem letu po Judejskemu rojstvu tesarjevega sinu iz Nazareta — kralju.

Združena misel je bila kronana v mukah — da zakraljuje, ko napoči njen dan...

Stresali so se temelji nebes, ko je Proletarec udaril na vrata.

»Kdo je,« so zakričali odreveneli.

Proletarec pa je udaril še enkrat, še silneje, da so se razklala vrata od vrha do tal in je stopil na prag.

»Znanec sem iz davnih dni in od včeraj,« je odgovoril in njegov glas je bil, kakor grom.

»Zmotil si se,« je rekel nekdo v strahu.

»Tukaj so nebesa in zato si se zmotil. Odidi.«

Proletarec pa je prestopil prag.

»To je dvorana skupnosti« je rekel. »Proglasili ste jo nebesom, ko ste nam, presenečenim in nezavedavšim se vsilili pekel. Bilo je takrat, ko se je človek izneveril samemu sebi, pomnite? Takrat je bestija zarjavela v vas, pomnite, pa tudi v nas?«

»Bogovi je naše ime, ne pozabi Proletarec,« je zakričal zopet nekdo iz gruče. V glasu se je poznalo, da v obupu.

»Ko ste, prekanjeni in premeteni, zaprli vrata, ste ukazali onim, ki niso ne mrzli ne topli, tistim svojim hlapcem, da vas tako kličejo, da bi nas preplašili. Trdo smo se pokorili za tisti strah in dobro vam je bilo v njegovi sencu.«

»Silna je naša moč in ne izzivaj je, da se hujše ne pokoriš. Pomni, da nam ne groziš prvič...«

»S cekini ste delali, vem... Orel mi je ključal jetra, na skalo pripetega... Ob cesti med Canuo in Rimom sem trpel v šesttisočih mukah... Venčali ste me z razbeljeno krono, in zato sem prišel, da zakraljujem. Človeka ustoličim v starih njegovih dvoranah.«

br. 8650 izdala potrebna navodila vsem davčnim oblastem v državi glede tolmačenja in vporabljanja čl. 86 finančnega zakona za leto 1927/28, da se dotični člen ne nanaša na one osebe, katere dobivajo invalidnino po invalidskem zakonu in da se takim osebam ne odtrguje davka počeniši s 1. januarjem 1928.«

Davek na invalidnine se torej ne pobira.

Neko drugo vprašanje tare danes marsikaterega invalida. Zadevno smo že tudi enkrat nekoliko pojasnili, toda prihaja vedno pogosteje med nas. Mislili smo, da so bili dotični slučaji osamljeni, pa jih je vedno več.

Znano je, da smo imeli dve vrsti reducirancev po specialni komisiji. Prvi so bili taki, ki niso dokazali, odkod izvira njihova bolezen ali poškodba.

Drugi so bili pa taki, katere je komisija smatrala za toliko zboljšane (zdrave), da jih ni več smatrati za invalide.

V nekaterih slučajih je seveda specialna komisija na podlagi svojih navodil razsojala kar po diagnozah v aktu in oseb ni niti pregledala.

V teh drugih vrstah, ki jih gori omenjamo (pri smatranih za zdrave), izdaja višje sodišče v Zagrebu odločbe, da ne priznava obnov postopanja.

Utemeljuje s tem, da oseba, ki je bila že enkrat spoznana za zdravo, nima več pravice do ponovnega pregleda, ker to pravico daje člen 51 invalidskega zakona samo stalnim invalidom, katerim se bolezen poslabša, na obnove postopanja tudi nimajo po čl. 78. inv. zakona pravice neinvalidi (reduciranci).

To smatramo mi za popolnoma neutemeljeno.

Obnove postopanja reducirancev po specialni komisiji so nekaj čisto izjemnega, katero izjemo daje samo za enkrat člen 115 invalidskega zakona. One se ne nanašajo na stalne obnove po členu 78 inv. zakona. Obnove reducirancev po čl. 115 inv. zakona ne razločujejo nobenih izjem. Vsak reduciranec, bodisi vsled tega ali onega vzroka, ima pravico do obnove. Vsled takih odločb višjega sodišča pa je smatrati, da radi ocene poškodbe reducirani nimajo pravice do obnov, ker, ako bi ne imeli pravice do novega pregleda, ne morejo podati novih dokazov.

Oblastni odbor je v teh zadevah, ki se vedno bolj množe, zaprosil za intervencijo ministristva socialne politike z gori obrazloženimi okolnostmi.

Dotični invalidi, kateri so že dobili take rešitve, pa naj vložijo revizije postopanja po členu 77 inv. zakona, ker jih ne smatrajo v skladu z zakonom. Utemeljujejo jih lahko z gori obrazloženim.

Mrk, prezirajoč s povzdignjeno glavo je gledal Proletarec po bogovih.

»Kaj tedaj hočeš?«

»Svoje. Naredite prostor in slecite božanstvo. Zakaj Človek je prišel.«

»Norec,« so zakričali. Na njih krik je prihrumela truma hlapcev in slug. V besnem vrisu so se vrgli na Proletarca.

»Ah, vidim, da nočete Človeka.«

Grenak je bil njegov pogled.

Bogovi so pa ukazali hlapcem in slugam: »Vrzite ga v zunanjo temo, kjer je jok in škripanje z zobmi.«

Proletarec se je zdajci zasmejal, glasno, jedko in zamahnil.

Hlapci in sluge so padali. Valili so novi v dvorano, zakaj veliko hlapcev in slug je služilo bogovom. Ali moč Proletarca je bila neizmerna, nezlomljiva. Zavihal je rokave in udaril. Enkrat... dvakrat... Iskre so švigale, kakor izpod nakovala kovaču...

»Dorastel sem,« je govoril. »V trpljenju in ognju sem sežgal podedovani greh.«

Korak za korakom je stopal po dvorani. Težko je dihal, zakaj naporna je bila borba in sovražnik mnogoštevilen. Tedaj je skočil, planil k zvišenemu mestu, kjer je navadno poglavar bogov sprejemal vdanostne poklone. Zamahnil je. Zlati prestol se je s treskom zvalil v prah.

Bogovi so zatulili z glasom zveri. In glej, hlapci in sluge so zdajci planili iz dvorane z grozo v očeh.

Proletarec se je naslonil na kladivo.

»Končano,« je dejal težko dihaje.

Ozrl se je okrog.

»Ni časa počitku. Razvaline treba odstraniti, da se zgradi nova, človeku dostojna dvorana. Zakaj oskrunili so staro tekom stoletij.«

In ko je to izrekel, se je lotil, da si utrujen dela.

Združena misel je zravnila gore in doline. In ni bilo več višin in ne nižin...

(Dalje priložiti.)

Javna pritožba.

Dne 9. februarja t. l. sem bil pri nadpregledu pred superrevizijsko komisijo v garnizijski bolnici v Ljubljani. Imam 100% delanemožnosti priznane, smatram pa se za pretežkega vojnega invalida, ker sem brez noge, leva roka mi ne služi nič in sem poln ran in vdrtin po životu tako, da mi je nemogoče nositi protezo, ker je ne smem opasati na život. Mojo prošnjo, da bi mi priznali 100% z dodatkom, mi je nek vojaški zdravnik pri komisiji odbil, rekoč »vi imate že itak 100% delanemožnosti«. Odgovoril sem mu, da se mi je stanje poslabšalo, dotični gospod pa je rekel: »Ako boste sitnarili, vam bomo še te procente vzeli. Kje bo pa država vzela denar, da bo plačevala toliko invalidnine?« Ko sem povedal, da imam malo prodajo tobaka, je odgovoril dotični gospod, da potem pa lahko shajam in živim, da ni treba podpore.

Vprašam, ali se gleda in ocenjuje invalide po tem, kako gmotno stojijo, ali po tem, kar jim po predpisih pripada za nesposobnost? Narod pa plačuje invalidski davek zato, da dobij vsak invalid trpin kar mu po zakonu pripada in to ima vendar pravico zahtevati, ne da se mu daje milostno.

Ivan Cilensšek, l. r.
član celjske organizacije.

Politične beležke.

Davčni zakon sprejet. Seja Narodne skupščine, ki se je začela 7. februarja t. l. ob pol 5. uri popoldne, je obravnavala nov davčni zakon. Ta zakon ne bo idealno rešil velikega problema izenačenja davkov, vendar je bilo potrebno, da se to življensko vprašanje izenačenja davkov premakne z mrtve točke ter obenem prinaša za prečanske kraje olajšave. Vsega skupaj je glasovalo 249 poslancev, od teh 160 za in 89 proti.

Vlada je demisionirala. Po sprejetju davčnega zakona je ministrski predsednik podal demisijo celokupne vlade, ki je bila sprejeta.

Kriza vlade. Z demisijo dosedanje vlade je nastala takozvana kriza vlade. Vukičević je dobil mandat za sestavo koncentracijske vlade. Ni uspel in je vrnil mandat. Nato je kralj podal mandat Stjepanu Radiću. Tudi on ga je moral vrniti, ker ni uspel. Nato je dobil mandat dr. Perić, predsednik Narodne skupščine. Ves dan se je pogovarjal s parlamentarnimi šefi, a situacije ni mogel razčistiti. Zato je vrnil mandat ter svetoval kralju, naj poveri mandat zopet šefu najmočnejše parlamentarne skupine Vukičeviću. Tako je g. Vukičević zopet dobil mandat in skuša vpostaviti vlado. Kako bo uspel, se še ne ve. V času, ko to pišemo, še ni izgleda, da bi uspel. Širijo se celo govornice, da bo sestavil volilno vlado.

Vizum med Jugoslavijo in Čehoslovaško bo odpravljen. V tukajšnjih krogih trde, da bo v kratkem odpravljen vizum za potovanja med Čehoslovaško in Jugoslavijo.

Naše gibanje.

Potek občnih zborov.

Imeli smo zopet nekaj občnih zborov pri Krajevnih odborih, o katerih hočemo podati kratko poročilo.

Občni zbor v Mariboru. Letošnji redni občni zbor Krajevnega odbora v Mariboru se je vršil v nedeljo dne 5. februarja 1928 v Gambri-novi dvorani. Bil je izredno številno obiskan. Po otvoritvi je predsednik tov. Geč pozdravil navzoče, posebno g. Brandnerja kot mestnega referenta za socialno politiko, g. Stabeja, oficijala in občinskega svetnika, občinskega svetnika invalida tov. Goleža, zastopnika novinarjev g. Gmajnerja in delegata OO UVI iz Ljubljane tov. Štefeta. Po predlogu je bil za predsednika občnemu zboru izvoljen soglasno tov. Guštin, za zapisničarja tov. Božičko, za overovatelja pa tov. Petek in Plevnik. Po prečitani zapisnika zadnjega občnega zbora, ki je bil sprejet, je podal predsednik tov. Geč izčrpno poročilo o delovanju Krajevnega odbora v pretečenem letu. Izrekel je javno zahvalo mestni občini za vse naklonjene podpore ter velikemu županu in drugim dobrotnikom, ki so pokazali sočutje do vojnih žrtev. Vsled starih neprilic bivšega predsednika Krepeka, je bilo sedanji upravi težko posredovati na nekaterih mestih v korist članstva in le s smotrenim delom se je mogla organizacija uveljaviti v javnosti na ugledu in sprovesti nekatere važne akcije. Številne intervencije predsednika in odbora so pospešile nekatere zadeve članstva. Veliki nedostatki so pri prevedbah, ker gredo akti v Zagreb in leže tam mesece dni. Zgodilo se je tudi da so nekateri podeželski pismonoše poneverili gotove zneske invalidnin. Krivci so seveda kaznovani. Ker organizacija nima razum člana-

rine dohodkov, si je morala pomagati dne 2. X. 1927 s tombolo in plesno prireditvijo dne 7. I. 1928, katera pa je komaj krila stroške. Odbor je imel veliko dela z nepriznanimi in reduciranimi invalidi, katerim se je zgodila krivica. — Tajnik tov. Pravdič se je spomnil najprvo med letom umrlih članov in sicer Henrika Enčiča, Konrada Walcherja in Marije Valentin. Navzoči so se dvignili in zaklicali trikrat »Slava«. Dospelo je 906 raznih dopisov, ki so rešeni. Med temi je bilo veliko prošenj za podpore in invalidnine. Oblastni odbor je šel pri posredovanju in reševanju zelo na roko, za kar mu občni zbor izreka zahvalo. Aktivnih članov je 469, število pa vedno narašča ker uvidevajo, da jim je organizacija potrebna. — Tov. Tratnik je v blagajniškem poročilu omenil, da je bilo na podporah izplačano 8420 Din, pri čemur je Oblastni odbor prispeval za 3940 Din, za kar mu gre posebna zahvala. Za božičnico je Krajevni odbor izplačal 3925 Din, kar pomeni da je imel odbor popolno umevanje za pomoč, v kolikor so mu možnosti dopuščale. V ostalem je blagajniško stanje povoljno, zato je upati, da se v bodoče sredstva za podpore tudi povišajo. Za nadzorstvo sta poročala tov. Fras in Savernik, da sta pregledala knjige in priloge ter našla vse v redu, zato predlagata absolutorij. Isti je bil soglasno sprejet. — Sledile so volitve in odbor je ostal sledeči: Predsednik tov. Geč, podpredsednik tov. Golež, tajnik tov. Pravdič, blagajnik tov. Tratnik, odbornik tov. Belle, namestniki tov. Kolarič, Veršič in Strohmaier. Nadzorni odbor: predsednik tov. Kopina, odbornika tov. Siter in Erbež, namestnika tov. Janči in Mog. Po volitvah je prevzel besedo delegat tov. Štefe. Poročal je natanko o izvajanju invalidskega zakona, kar je bilo navzočim v pouk. Oblastni odbor ter predavatelj kot osebni predstavnik imata veliko zaslug za urejevanje vprašanja, posebno glede reducirancev. Invalidski zakon je po priznanju samega ministra slab in se pripravlja njegovo noveliranje. To je pa vezano z denarnim vprašanjem in pristankom finančnega ministra. Invalidska organizacija v Sloveniji je ena najboljših, ker 14.000 vojnih žrtev dosledno vodi borbi za zboljšanje. Nato je obrazložil vprašanje odkupnin in naše posredovanje glede reševanja in kompletiranja prošenj. Invalidski davek se ne porabi v celoti za nas. H koncu je tov. Štefe apeliral na složnost in delavnost in na naročbo »Vojnega invalida«. Končno je bila sprejeta resolucija:

1. Da se invalidski zakon izvaja v njegovem bistvu posebno glede prevedb, zaposlitve invalidov, tobačnih trafik in voznih olajšav.

2. Da se ta zakon izvaja po vseh merodajnih faktorjih in da se revidira posebno za zvišanje davč. cenzusa, odpravo ročnega davka za vojne žrtve brez izjeme.

Zahvala se izreka dobrotnikom udruženja in celokupni javnosti ter priporočilo v nadalje. Apelira se na poslance brez razlike strank, da nas podpirajo in zastopajo. Končno, da OO ne odstopi ničesar od zakonitih pravic vojnih žrtev.

Krajevni odbor v Krškem je sklical občni zbor za nedeljo dne 29. jan. t. l., na katerega je došlo preko 100 članov in članic. Ako se vpošteva, da je bilo neugodno, mrzlo vreme in da so člani oddaljeni, se more smatrati obisk za izredno številen. Prihiti so tudi najoddaljenejši člani, da zadoste svoji organizacijski dolžnosti. Z zanimanjem so sledili izvajanjem posameznih funkcijonarjev in odobraval njih stvarna poročila. Videti je bilo, da invalidska organizacija in zavest prodirata med vse stano-ve pri vojnih žrtvah. Občni zbor je uvidel potrebo še tesnejše sloge, da se pride do zmage pravice nad krivico. V upravo in nadzorstvo so bili izvoljeni po večini dosedanjih odborniki, ki uživajo popolno zaupanje članstva. Mnogo članov in članic je plačalo naročnino za naš list, tako da ima Krajevni odbor sedaj že preko 50 naročnikov, katerih število se bo pa precej povišalo. V složnosti in zaupanju v udruženje je bil zaključen občni zbor z željo, da bi jubilejno leto prineslo zatiranim in zapostavljenim vojnim žrtvam njihove s krvjo zaslužene pravice.

V Konjicah. Naš letošnji občni zbor se je izvršil v nedeljo dne 29. januarja t. l. v prostorih pri Merkšu v najlepšem redu. Poročilo o poslovanju je bilo sprejeto brez vsake debate. Nadzorstvo je izrazilo popolno soglasje in predlagalo absolutorij s pohvalo. Delegat OO tov. Moser, ki je vodil tudi občni zbor je imel precej obširen nagovor, v katerem je pojasnil vse važnosti iz našega vprašanja in članstvo ga je pazljivo poslušalo. Za njim je govoril tov. Bruderman, bivši predsednik in je jako stvarno razlagal pomen organizacije za napredek. Tajnik je podal svoje poročilo in prečital tudi izkaz izdanih podpor, katerih je bilo za 4055 Din. Izvoljeni so bili tov. Višner, Bruderman, Podlunšek, Mašer in Kolarič, namestniki tov. Berd-

nik, Zdolšek in Gosak v nadzorni odbor pa tov. Mesarič, Štemberger in Gorenjak, nam. Oder in Kukovič. Kot zaupnici vojnih vdov sta postavljeni tov. Rušnik Marija in Gošnik Marija. Določeni so bili uradni dnevi in sicer vsak ponedeljek od 8. do 12. ure, četrtek od 8. do 10. ure in nedeljo od 8. do 10. ure v dosedanjih prostorih.

Redni občni zbor KO v Sevnici se je vršil dne 19. I. 1928 v gostilni »pri Požunu« v Šmarju. O poslovanju starega odbora se je jako malo poročalo. Predsednik starega odbora tov. Sever ni bil razrešen svoje dolžnosti, o kateri je zbor zahteval, da jo poprej izpopolni. Stvarnih predlogov tudi ni bilo, ker je bilo članstvo pod vtisom, da se ni zadosti storilo. Pač pa je delegat tov. Tomc iz Ljubljane obrazložil nekatere važnejša vprašanja kakor prevedbe, izplačevanje invalidnin, odkupnin in zboljšanje inv. zakona. Izvoljen je bil nov odbor in sicer tov. Hohkraut, Teraš, Senica, vdova Hribšek in Mastnak Jožef, namestnika Mastnak Jurij in vdova Lipoglavšek. Nadzorni odbor tov. Pertnač, vdova Golob in vdova Les.

Iz Beltincev poročajo, da je potekel občni zbor dne 29. I. t. l. ob 11. uri v šoli v Odrancih popolnoma zadovoljivo. Za vodstvo občnega zbora je bil izbran tov. Rengev. Tajniško in blagajniško poročilo je bilo povoljno. Tajnik je razložil, koliko vlog se je napravilo, blagajnik pa vse denarne postavke. Soglasno je bil podan absolutorij. Prejšnji predsednik kakor tajnik sta se branila ponovno sprejeti mesti, ker članstvo rado napada, ako ne dobi podpor. Izkazalo se je, da so mogli dobiti podpore najrevnejši in zbor je ponovno pregovoril predsednika in tajnika, da sta prevzela mesti. Izvoljeni so predsednik tov. Antolin, tajnik tov. Sebjančič, ki je tudi blagajnik, odborniki pa tov. Rengov, Žižek, Kolenc, Kohak, namestniki Jerbič in Maučec. Nadzorni odbor tov. Horvat, Fotiver, Casar, nam. Horvat in Finfonja. Predsednik se je zahvalil za zaupanje in obrazložil pomen organizacije, ki deluje tako za odbor kakor za člane. Pozival je tudi na naročbo lista.

Občni zbor Krajevnega odbora UVI v Vel. Laščah se je vršil 29. jan. 1928. Občni zbor je vodil tov. delegat OO Slavko Benedik. Iz tajniškega poročila je razvidno, da šteje vlož. zapisnik 117 dopisov. Članov 69. Organiziranih članov je bilo reduciranih 44. Blagajnik je poročal, da znaša premoženje Krajevnega odbora 2946,25 Din. Delegat OO tov. Benedik je govoril o redukciji invalidov, o invalidskem zakonu, povdarjal je važnost našega glasila »Vojni invalid« ter priporočal naročbo istega. Povedal je tudi, kako je s polovičnimi voznjami in kakšnega pomena je za invalide organizacija. Izvoljen je bil stari odbor z nekaterimi spremembami. Člani odbora so: Prijatelj, Praznik, Novak, Galien, Mencin, Tiselj, Pengal, Zadnik, Maležič, Kobilca, Žužek, Adamič, Petrič. — Delegat: Prijatelj, namestnik Novak.

Občni zbor v Metliki je bil dne 5. II. 1928 v tamošnji šoli ter je bil dobro obiskan. Predsednik tov. Ruch je podal daljše poročilo o delovanju uprave. Iz tajniškega poročila se je videlo dobro delovanje, ker je bilo 300 raznih dopisov. Tudi blagajna izkazuje lep saldo, kar pomeni napredek. Odbor je dobil po predlogu nadzornega odbora pohvalo. Oblastni odbor je zastopal tov. Dornik. Njegovo poročilo je vsebovalo pojasnila o voznji, odkupninah, davku na invalidnine itd. Pozival je na naročbo našega glasila. Pri slučajnostih pa je bilo stavljenih mnogo različnih vprašanj, katera je delegat pojasnil. Nov odbor je sledeči: tov. Ruch, Kovačič, Vrvišar, Jurajevičič in vdova Muc, nam. Gosenica, Jakše, Vraničar. Nadzorstvo tov. Nemanič, Janžekovič in Križan, nam. Drapovan in Muc.

Zagorje ob Savi. Občni zbor se je vršil kakor poročajo običajno. Letošnji upravni odbor je deloval prav z vnemo, tako da je lahko podprl člane in članice ter napravil organizaciji nekoliko premoženja. Pridno se je lotil prireditvev, ki bi bile lahko še povoljneje, ako bi tudi občinstvo umevalo njih resni namen. V bodoče je to želeli in tudi članstvo naj za svoj prid pomaga agitirati. Nov odbor: preds. tov. Valent, podpreds. tov. Kösel, tajnik tov. Tomelj, blagajnik tov. Križaj. Odbornika tov. Vidergar in vdova Laneger. Nam. tov. Robavs in Mlatkovič. Nadzorni odbor vdova Rancinger in tov. Jeršin ter Jurca, nam. tov. Grosičar in vdova Hace. Obnem se opozarja članstvo, da se obrača na tov. Valanta, ako želi pojasnil. Kdor še ni naročen na naš list, naj ga takoj plača pri Krajevnem odboru. Istotako naj plača pri tov. Križaju članarino.

V Kočevju se je vršil občni zbor dne 5. II. t. l. v lokalu tov. Erkerja. Udeležba je bila precejšnja, vendar pa nekoliko manjša kakor prejšnja leta. Oviral je sneg, ki je zapadel prejšnji dan. Oblastni odbor je poslal tov. Tomca. Uprava je poročala o delovanju, ki je bilo dobro.

Tudi blagajna izkazuje povoljni uspeh. Tov. Tomc je obrazložil razna vprašanja, ki so sedaj aktualna. Na ta način so dobili navzoči informacije. Tudi v zadevah posameznih članov je dajal delegat natančne podatke. Stanje invalidnin se je videlo še precej nepovoljno. Za naše glasilo je bilo precej zbranega za tiskovni sklad, pa tudi novi naročniki so se priglasili. Odbor je ostal popolnoma stari, ker so se vsi strinjali z njegovim delovanjem.

Novo mesto. Na rednem letnem občnem zboru Krajevnega odbora UVI v Novem mestu, ki se je vršil dne 5. svečana t. l. v odsotnosti delegata OO je bil za predsednika občnega zbora izvoljen tov. in predsednik starega odbora Anton Knaflič. Izvoljeni predsednik se zahvali za zaupanje in poda poročilo o delovanju našega Krajevnega odbora v letu 1927. Spomni se v tem poslovnem letu umrlih članov Frana Pavlin, Ivano Štrobl in Marijo Robas. Obžaluje, da je bil odbor prisiljen l. 1927 izključiti 23 zanikanih članov, ker kljub opominom niso plačali članarine. Zahvali se članom, da se jih je od 110 zborovanja udeležilo 75. Apelira na člane, naj podpirajo organizacijo, ker le s krepko organizacijo je pričakovati kaj uspeha. Nato poda tajnik obširno poročilo glede poslovanja. Podpor se je razdelilo med potrebne člane iz blagajne Krajevnega odbora 520 Din in 1320 Din, ki so bili nakazani potom OO. Blagajnik poroča o dohodkih, katerih saldo koncem leta 1927. znaša 714 Din. Nadzorni odbor je konstatiral, da je blagajna v redu in da se računi popolnoma ujemajo. Predsednik pozove navzoče člane, da se izjavijo glede poslovanja v letu 1927., na kar so enoglasno dali staremu odboru absolutorij. Pri volitvi je bil novi odbor izvoljen takole: Upravni odbor Knaflič Anton, Adam Ivan, Lukman Mihael, Travižan Franc in Saje Josip. Za tajnika Franc Šavli. Namestniki: Uzman Ivan, Pirč Katarina in Bartelj Terezija. Nadzorni odbor Koncilja Anton, Dorovec Ivan in Zbogar Franc. Namestnika Gregorič Ign. in Kupec Franc. Pri slučajnostih se je razvila majhna debata, na kar je predsednik navzočim članom pojasnil članek v »Vojnem invalidu« od 15. I. 1928. št. 2 »Nekaj o članih« in članek od 1. II. 1928 št. 3 »Podatki o našem vprašanju« ter okrožnici št. 1/28 OO, kar so člani vzeli na znanje. Predsednik se je zahvalil za zaupanje in zaključil občni zbor ob 12. uri opoldne.

Občni zbori se vrše:

Dne 19. II. t. l. ob 2. uri popoldne v Moravčah v osnovni šoli.

Dne 26. II. t. l. ob 9. uri v Šmarju pri Jelšah v gostilni pri Detičku.

Dne 4. III. t. l. ob 9. uri v Ljubljani v Mestnem domu (Krajevni občni zbor); v Domžalah ob 10. uri v občinski pisarni; v Šoštanj ob 9. uri v gostilni pri Ježovniku.

Dne 11. III. t. l. ob 9. uri v Polzeli v gostilni pri Cizeju in v Mokronogu ob pol 11. uri pri Jeriču.

Članstvo vabimo, da poseča občne zборе polnoštevilno, ker je treba, da stori svojo dolžnost.

Občni zbor Kraj. odbora UVI v Ljubljani se bo vršil v nedeljo dne 4. marca 1928 ob 9. uri dopoldne v veliki dvorani Mestnega doma v Ljubljani, Krekov trg. Oni člani, ki do 25. t. m. slučajno ne bi dobili vabil odnosno obvestil, pa se nameravajo občnega zbora udeležiti, naj to takoj javijo po dopisnici ali naj se do 2. marca osebno zglasijo v pisarni Krajevnega odbora, da vsak dobi vabilo, ker brez njega ne bo vstopa.

Občni zbor Krajevnega odbora v Mokronogu se vrši dne 11. marca t. l. ob pol 11. uri v prostorih gostilne pri Jeriču v Mokronogu z običajnim dnevnim redom. Članstvo vabimo k obilni udeležbi.

Krajevni odbor UVI v Šoštanju ima svoj redni letni občni zbor dne 4. marca 1928 dopoldne ob 9. uri v gostilni pri Ježovniku v Šoštanju. Vabijo se vsi člani, da se občnega zbora udeležijo.

Krajevni odbor v Mariboru je po vloženi prošnji za podelitev božične podpore upošteval v prvi vrsti najrevnejše člane ter so kolikor je dopuščal kredit prejeli denarne podpore za Božič sledeči:

400 Din Ignacij Horvat iz Maribora. 200 Din Joško Fras iz Maribora. Po 150 Din Komelj Alojzij iz Maribora, Šober Anton iz Rogoze pri Mariboru, Marinšek Anton iz Dobrenje pri Mariboru. Ljudmila Penič iz Maribora. Kos Antonija iz Maribora. Po 175 Din: Karol Standeker iz Maribora in Franjo Klaneček iz Maribora. Po 100 Din: Švan Marija iz Maribora, Verbost Avgust iz Maribora, Brunčič Alojzij iz Maribora, Lang Antonija iz Laznice pri Mariboru, Prosenjak Marija iz Slivnice pri Mariboru, Knuplež Jožef iz Celestrine pri Mariboru. Guštin Terezija iz Maribora, Pleteršnik Ludovik iz Pobrežja pri Mariboru, Feuš Erna, sirota iz Maribora, Blažič Marija iz Maribora,

Kelinger Marija iz Pobrežja pri Mariboru, Mog Simon iz Pobrežja pri Mariboru. Po 75 Din: Brlek Eliza iz Slivnice pri Mariboru, Kochne Franc iz Pobrežja pri Mariboru, Strašil Terezija iz Maribora, Krojz Alojzij iz Maribora, Potočnik Franc iz Maribora. Po 65 Din: Knez Ferdo iz Sv. Lovrenca na Poh. pri Mariboru. Po 50 Din: Napast Jožef iz Rogoze pri Mariboru, Planinc Ernest iz Maribora, Hojnik Terezija iz Orehove vasi pri Mariboru, Pistotnik Liza iz Maribora, Wella Marija iz Maribora, Milinarič Marija iz Maribora, Burg Ivana iz Maribora, Straus Terezija iz Maribora, Karner Franc iz Pobrežja pri Mariboru, Nipič Marija iz Maribora in Karner Marija iz Lajteršberga pri Mariboru; skupaj 3990 Din. Poleg tega se je v letu 1927. v najhujših slučajih potujočim izplačalo kot pomoč 310 Din. Končno je bilo izplačano na podporah na konto določenega kredita za mariborski Krajevni odbor potom Oblastnega odbora v Ljubljani 3940 Din, torej v letu 1927. skupaj 8240 Din kot skupna denarna pomoč najrevnejšim članom mariborskega Krajevnega odbora, kar je vsekakor hvalevredno.

Krajevni odbor UVI v Celju objavlja v smislu sklepa zadnjega 8 rednega občnega zbora vse člane in članice, ki so bili deležni v preteklem letu denarne podpore, in sicer so prejeli: Gorenšek Ferdo iz Višnje vasi 50 Din, Janec Josip iz Celja 30 Din, Pahernik Marija iz Celja 50 Din, Žerdoner Jožefa iz Ostrožnega 50 Din, Šorn Leop. iz Ostrožnega 100 Din, Kajzersberger Alojzija iz Laškega 100 Din, Klanjšek Jožefa iz Sv. Jurja ob juž. žel. 50 Din, Vovk Ana iz Sv. Jurja ob južni žel. 100 Din, Brilej Marija iz Štor 100 Din, Gračner Ivana iz Štor 100 Din, Glinšek Frančiška iz Ostrožnega 100 Din, Turin Ana iz Celja 150 Din, Schwarz Avg., potovalne podpore 30 Din, Stojan Vencel, potovalne podpore 30 Din, Mraz Karolina iz Celja 150 Din, Bohner Matilda iz Frankolovega 50 Din, Paradž Amalija iz Žalca 100 Din, Osolnik Valentina iz Ostrožnega (nabava obleke za njenega sina) 475 Din, Perger Karol iz Gaberja 100 Din, Kos Jera za sirote iz Čreta 100 Din, Razboršek Jernej iz Celja 100 Din, Brezovar Ferdo iz Celja 50 Din, Mavc Mihael iz Celja 50 Din, Gorenšek Ferdo iz Višnje vasi 50 Din, Medved Fani iz Štor 100 Din, Čretnik, sirote iz Petrovč 200 Din, Počivalnik Alojzij iz Sv. Lovrenca 150 Din, Jamnišek Marjeta iz Višnje vasi 100 Din, Pur Terezija iz Teharja 50 Din, Perpar Katarina iz Štor 100 Din, Ravnik Pavel iz Celja 500 Din, Janec Josip iz Celja 70 Din, Potočnik Antonija iz Celja 150 Din, Godler Miha iz Petrovč 100 Din, Prodenčar Mihael iz Zabukovca 100 Din, Verdel Ivan iz Velike Pirešice 100 Din, Košec Peter iz Gaberja 100 Din, Lešnik Franc iz Štor pri Celju 100 Din, Hatunšek Ivan iz Celja, Invalidski dom (nabava zimskega plašča za njegovo hčerko) 350'80 Din, Bratuša Tomaž iz Konjic pot. podpora 30 Din, Ror Ivan iz Šmarja pot. podpora 20 Din, Tacar Marija iz Sv. Jurja ob južni žel. 100 Din, Bőjök Franc iz Invalidskega doma Celje 50 Din, Mihelič Aleksander iz Kastva pot. podpore 35 Din, Stopinšek Janez iz Jurkloštra 150 Din, Gajšek Frančiška iz Gaberja 100 Din, Kodela Marija iz Spod. Hudinje 150 Din, Pjak Antonija iz Petrovč 50 Din, Grosek Ivan iz Spod. Hudinje 150 Din, Erjavc Frančiška iz Celja 50 Din, Volavšek Tomaž iz Levca 150 Din, Kolar Marija iz Celja 100 Din, Timpran Anton iz Ljubljane, Inv. dom 50 Din, Kolar Fr. iz Gaberja 100 Din, Stropnik Ana iz Straže pri Štorah 100 Din, Nidorfer Helena iz Žalca 100 Din, Vouk Marija iz Sv. Lovrenca p. Prož. 100 Din, Jamnikar Lucija iz Dobrove 100 Din, Petač Franc potovalna podpora 35 Din, Točaj Marija iz Gaberja 150 Din, Čehum Ana iz Teharja 150 Din, Nunčič Anton iz Celja 100 Din, Paradž Amalija iz Žalca 100 Din; v skupnem znesku 6755 Din 80 para.

Izredne podpore je Krajevni odbor UVI v Ljubljani tekom tekočega poslovnega leta izplačal oziroma nakazal sledečim podporam potrebnim članom: Dobili so: Kraupner Franc 100 Din, Bec Silvester 100 Din, Božič Jožefa 200 Din, Štajer Štefan 150 Din, Turk Leopold 150 Din, Raminger Josip 150 Din, Travnikar Oskar 100 Din, Cepin Anton 150 Din, Auersperg Alfonz 200 Din, Ulrih Franc 150 Din, Kraupner Franc 150 Din, Gladek Marija 200 Din, Mihelič Aleksander 200 Din, Širca Marija 250 Din, Schadl Anton 50 Din, Simčič Franc 100 Din, Kolar Franc 200 Din, Leber Albin 300 Din, Gosar Anton 300 Din, Kržišnik Leopold 150 Din, Cilenšek Ivan 200 Din, Kraupner Franc 200 Din, Poljšak Rafael 200 Din, Vončina Joško 100 Din, Rozman Ivan 100 Din, Rebolj Josip 150 Din, Pogačnik Elizabeta 300 Din, Gostinčar Janez 100 Din, Kolar Rok 100 Din, Repotočnik Matilda 80 Din, Štajer Štefan 100 Din, Borjančič Adolf 200 Din, Frančiška Eržen 100 Din, Leber Albin 200 Din, Šušteršič Ivan 150 Din, Žagar Martin 150 Din, Dobrota Alojzija 150 Din, Rangus Blaž 100 Din, Petač Franc 200

Din, Mervar Marija 200 Din, Podobnik Anton 100 Din, Bračun Franc 100 Din, Pintarič Ivan 100 Din, Doblekar Anton 130 Din, Krašovec Hedvika 50 Din, Kraupner Lucija 80 Din, Stojan Viktor 200 Din, Simčič Franc 100 Din, Dimnik Rudolf 100 Din, Kristan Karl 100 Din, Prašnikar Franc 50 Din, Kordeš Ciril 200 Din, Mihalič Aleksander 50 Din, Milatovič Ivana 32 Din za šolsko knjigo, popolni siroti Alojziju Srakar za birmansko obleko 332 Din, Sluga Josip 100 Din, Doblekar Anton 115 Din, Gostinčar Ivan 115 Din, Jerala Franc 115 Din, Žlender Ivan 60 Din, Kraupner Cecilija 60 Din, Kuhar Anton 50 Din, Kreč Lovro 50 Din, Šimic Rudolf 50 Din, Cankar Ernestina 50 Din, Ahačič Anton 100 Din, Kristan Karol 50 Din, Kržišnik Leopold 150 Din in Kukovec Josip 50 Din. Za zimo pa se je razdelilo 30.000 kg cenenega premoga med 122 članov oziroma rodbin. Dalje so prejeli na priporočilo od ministrstva socialne politike podpore člani: Nežmah Alojz 600 Din, Repotočnik Matilda 600 Din, Rozman Ivan 500 Din, Puher Ferdinand 600 Din, Jenko Ivan 600 Din, Šimčič Franc 500 Din in Logaja Franc 500 Din, za kar se imenovanemu ministrstvu najudaneje zahvaljujemo.

Trafika se ima ustanoviti pri železniškem postajališču pri D. M. v Polju. Osebe, zaščitene po invalidskem zakonu, ki reflektirajo na to trafiko, naj se zglasijo v pisarni Krajevnega odbora UVI v Ljubljani do dne 25. t. m.

Člansko knjižico št. 2878 je izgubil vojni invalid Anton Cerar iz Ljubljane, Ambrožev trg št. 3, član podružnice UVI v Ljubljani. Knjižica se proglašja za neveljavno, ako ne bo »duplikat«.

Trafika je oddati v Ljubljani, Jeranova ulica (utica zraven gostilne pri Sokliču). Letni promet Din 130.000. Po invalidskem zakonu zaščitene osebe, ki reflektirajo na to trafiko, naj se zglasijo v pisarni Krajevnega odbora UVI v Ljubljani do 25. februarja t. l.

Razpis tob. trafik. Tobačna trafika v Celju, Vodnikova ulica št. 9 je vsled odpovedi prosta. Ta trafika predvaja mesečno 300 Din čistega dobička. — Dalje je razpisana ustanovitev nove trafike v Vrtečah, občina Sv. Krištof pri Laškem. Približni letni promet te trafike je predviden okrog 6000 Din. — Vojni invalidi, vdove in sirote, ki so po invalidskem zakonu zaščiteni in se za podelitev ene izmed zgoraj navedenih trafik zanimajo, se pozivljajo, da se zglasijo najkasneje do 29. t. m. v pisarni Krajevnega odbora UVI v Celju, Invalidski dom, kjer dobijo nadaljnje potrebne informacije.

Iz upravnitva. V interesu reda in točne evidence naših naročnikov pozivamo tovariše, da plačujejo naročnino za naš list izključno pri svojih Krajevnih odborih. V bodoče ne bo tuk. uprava razpošiljala nobenih položnic več posameznim naročnikom, ker se s tem le oteškoča nemoteno delovanje uprave. Isto velja za nove naročnike. Vsak naj se prijavi pri svojem Krajevnom odboru.

Izdaja Udruženje vojnih invalidov.
Odgovorni urednik: **Stanko Tomc.**
Tiska Učiteljska tiskarna v Ljubljani.
Zanjo odgovarja: **France Štrukelj.**

USTANOVE VDOVAM IN SIROTAM DRŽAVNIH NAMEŠČENCEV.

Hranilni in posojilni konzorcij javnih nameščencev in upokojevcev v Ljubljani razpisuje za leto 1928 iz sklada Ivana Rostana 20 ustanov po 300 Din za najbednejše vdove in sirote po državnih nameščencih, pa tudi za preostale po onih narodnih borcih, ki so padli v boju za našo državo.

Prosilke naj prošnjam prilože od občinskega ali župniškega urada potrjeno dokazilo, da so res ubožne, ali pa radi boleznin in onemoglosti nesposobne za pridobivanje.

Tovariš Franc Krušič nanznanja, da je otvoril novo

gostilno

na Glincah, cesta IX. v lastni hiši

Priporoča se tovarišem in cenjenemu občinstvu za mnogobrojni obisk.

Postreže z izborno kapljico in dobro jedjo po jako zmernih cenah.